

DE KLOPJACHT OP DE SNEER

Originele titel: *The Hunting of the Snark*, 1876

© Copyright 2026 Vertaling en nawoord: ROBBERT-JAN HENKES
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaarge-
maakt, op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestem-
ming van de uitgever. Tekst- en datamining niet toegestaan.

Lewis Carroll

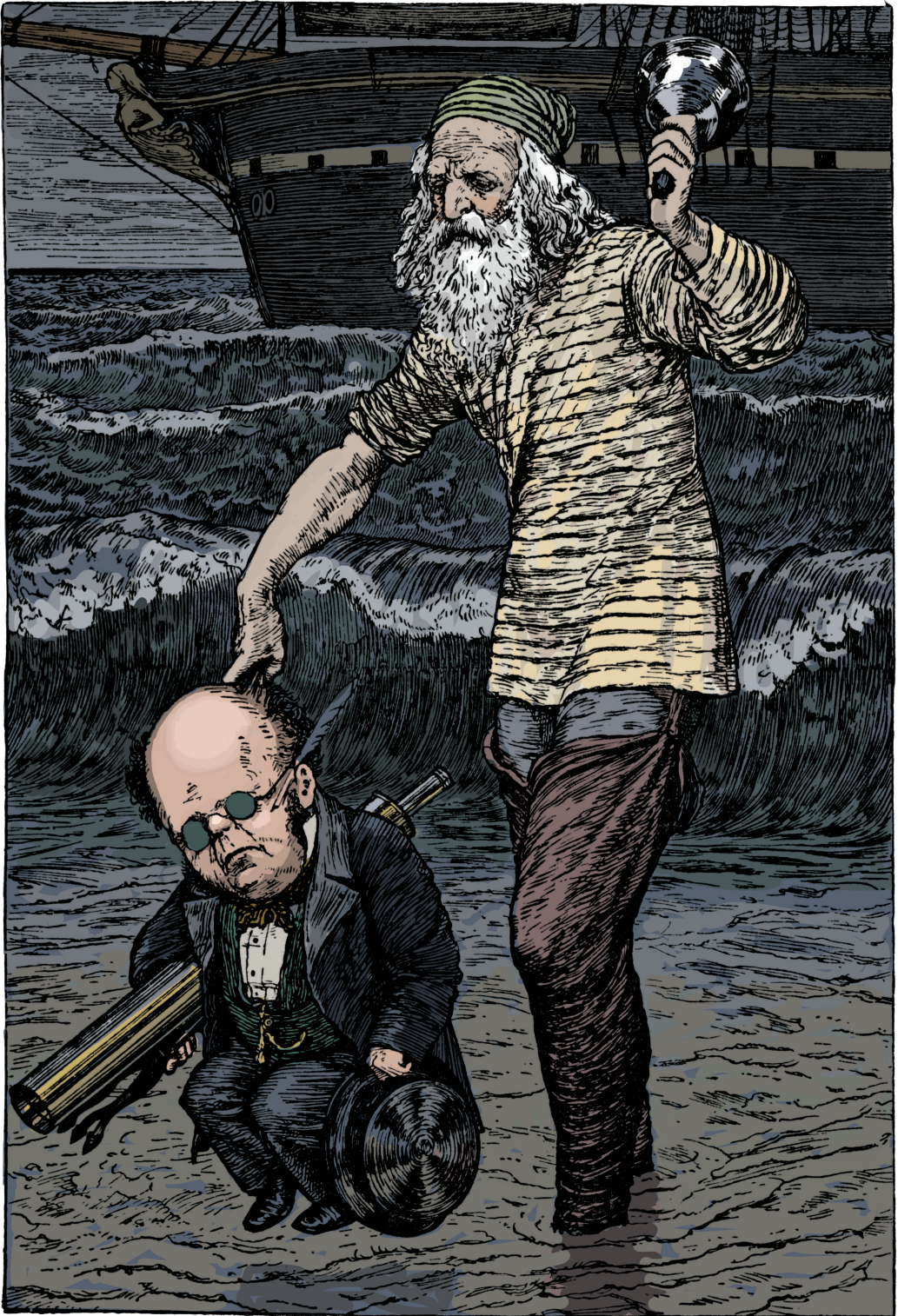
De klopjacht op de sneer

The Hunting of the Snark
vertaald en van een nawoord voorzien
door Robbert-Jan Henkes

Met de originele illustraties van Henry Holiday,
ingekleurd door Floris Tilanus

Uitgeverij Van Oorschot
Amsterdam

De klopjacht op de sneer

Een stuip in acht krampen

De bepleiter beslecht onze ruzies aan boord;
de bankier houdt er toezicht op onze contanten,
'*met liefde,*' zegt hij – zoals het ook hoort –
 (de jaarrekening volgt poste restante);
de bever borduurt een boeket voor zijn tante.

'Met hem *niet* erbij' bezweert ons de belleman,
'was ons schip wel al tien keer in storm of orkaan
naar de kelder, de haaien, ten onder gegaan,'
 al snapt wij daar het fijne niet van.

De bakker had bij onze afvaart aan wal
al zijn koffers per ongeluk achtergelaten:
het waren er veertig plus twee exact in getal,
netjes met naam- en beschermende platen,
en erin zijn gehele collectie zoetwatervisgraten,
zijn plu, zijn horloge, zijn prei en tomaten,
zijn botsautootjes en zijn speelgoedpiraten,
zijn jassen en schoenen in soorten en maten,
alles in hutkoffers, kisten, in dozen en vaten –
helaas! bij de afvaart per ongeluk achtergelaten.

Die jassen en schoenen, dat was niet zo erg:
hij droeg drie paar schoenen, plus zeven jassen
(hij leek wel een ingesneeuwd soortement dwerg),
maar wat er volstrekt uit zijn hoofd was gewassen,
geschoten, verdwenen,
 en *foetsie* derhalve, dat was zijn naam,
 hoe hij heette:
met zijn koffers en al was hij die glad vergeten.

Dus heet hij aan boord niet anders dan: Hé Jijdaar,
of Dinges, of Brol, Piepeltje-Pee, of Doe-m'n-een-Lol,
Huppeldepup, Vanderhummes, of Kloen,
Klojan of Knurft, Frituursma, of Reefknuttel-Wintergroen,
Botter, of Hangbast, Sinjeuremans Pas-op-je-Roer,
Hapschaar, Breeveertiener, Hooi-Strooi of Je Moer,
Raasdonder, Gorlegooi, Walslurp, Makoko Bateke,
Lijnhouwer, Eén-Voet-bij-Stuk, Twee-Kopeke,
Blikbord, of Spekjantje, Staai-en-Drie-Mazen,
Dekzwabber, Derdehand, Roef, Doet-Zelf-Kazen,
Bobbejaan Schoep, of Begijnmaker, Wimpel-in-'t-Want,
Smoezer, of Molik, of Klien, Hakkenei, Rossinant,
en ik vergeet er bepaaldelijk vast nog een paar,
zoals Peerke van Popering, Sallempie, Potje-is-Gaar,
Babiroessa en Bolknak, Van-Krommenaas-Tierelier,
Stil-in-de-Koelkast, Ruikt Aangebrand,
en (af en toe) Bottelier.

Hij heette geen Bakker want tot ieders verdriet
bakte de bakker hier hoegenaamd niet:
hij deed slechts in bruidstaart met rijkelijk krenten,
en tja, daarvoor ontbraken de ingrediënten.

‘Hij is dan niet slim en hij ziet er niet uit,’
zei de belleman dikwijls, ‘maar wel is hij dapper,
een onmisbaar bemanningslid op onze schuit:
iemand met lef heb je nodig – geen oelige wapper!
Hij lacht met hyena’s en hij praat met een beer –
hij hoort er dus bij, bij de jacht op de sneer.’